

Turkart Sorperoa

1. Hessenget-Nordre Øldalen. 1 km. Delvis opparbeidet/sterk sti. 100 høydemeter. Gammel vei mellom Hessenget og setrene i Øvre Øldalen. Bru over Øla.

2. Øldalsråket. 9 km. 250 høydemeter. Den gamle ferdselsveien fra Kvikne til setre i Øvre Øldalen og Skjedalen og er delvis opparbeidet. Litt bratt mellom Bekkumsetra og Glupen, ellers fin grasvokst lett sti over fjellet til Kammen der det også er en fin gapahuk. Sammenhengende merket råk også via Geithaugen og til Brunnhaugen eller Koloddsetra eller Hingstråket, (3), fram til Høgsetra og råk nr. 4 ned til Stormyrsetra.

3. Hingstråket. Høgsetra - Øldalsråket. 1 km. Lett sti. Dette er en liten del av råket som ble brukt for å ri hingster fra Loveslesetra til Kvikne og videre til Sikkilsdalen. Delvis gjengrodd videre over fjellet.

4. Lonan - Stormyrsetra. 1km. 100 høydemeter. Krøtterråk mellom setrene i nedre Øldalen og Lonan. **Stormyrsetra - Bjønnholo - Øldalsråket. 3 km. 325 høydemeter.** Dette råket kalles også Styggråket. Det er bratt, men fint terreng. Merket sti hele veien. Idyllisk fin foss i Bjønnholobekken og hvileplass ved Kaffefuru.

5. Kleivbrua – Lonan. 2.8 km. 140 høydemeter. Sterk grei sti. Den gamle veien til Lonan før skogsbilveien på andre sida opp til Hessenget ble bygd. Dette var både vinter og sommervei til Veslelonan og Storlonan. Veslelonan var slåttekve for Tamburstugu, seinere Granrud, Storlonan for Nordre Kongsli, og Furuheim. 600 meter nordom Kleivbrua går en forbi tomte etter de to små husa der Ola og Guri Furuli bodde. Det er ikke så mange steder en ser at veien var opparbeidet, stort sett var det bare ryddet slik at det var farbart til fots, med kløv og hest og slede. Langs dette råket gikk Øldalsrennet som startet i Kvamsbaksida, gikk opp til Svarttjønna, nedover forbi myrputten Mugga, til Lonan og Kleivene og til mål i Taarud. Fin rundtur, Kleivbrua-Lonan og skogsvegen på Øldalsida ned igjen. Gapahuk og bålpanne på Lonan.

6. Bergom – Skoekampsetra - toppen av Teigkampen. 5 km. 750 høydemeter. Sterk sti, delvis opparbeidet. På Skoekampsetra er det satt opp en tavle med historikk og bokkasse der du kan skrive navnet ditt. Sæterhuset er snart borte, låven, fjøset og geithuset står fortsatt. Bratt sti fører videre opp til toppen av kampen. Eivind Budsberg fortalte at en tørrsommer var det ikke vann i den gode kaldvannskjelda ved setra, de bar vann fra tjønna opp på kampen. Stien er bratt men merket og grei å gå. En må gå denne veien for å forstå hvor vanskelig og tungt dette måtte være. Her er det også mulighet for en lengre rundtur, over toppen og Bjørnsonsfiguren og ned igjen via Teigsætra. **Hele rundturen er ca. 9 km. og 750 høydemeter.**

7. Teigsætra – Bjørnsonsprofilen - toppen av Teigkampen. 1.5 km. 250 høydemeter. Ta til høyre på berget like oppom Karstugu på Teigsætra. Der går det et smalt men merket råk opp til toppen av kampen. Det kommer opp i et søkk mellom den sørligste kollen med en liten varde og Bjørnsonsfiguren. På toppen av Teigkampen er det et utrolig vakkert terreng, kupert, litt snaufjell, myrer, litt bjørkeskog og kratt og vest for toppen et idyllisk tjern. **Gå ikke helt ut på kanten på Bjørnsonsprofilen. Det er en sprekk i fjellet som stadig utvider seg.**

8. Sletta – Teigsætra. 2.5 km. 500 høydemeter. Her gikk den mest brukte veien fra Teige og opp til Teigsætra. Den er gravd og planert i mange slynger oppover den bratte lia. Den kommer opp nord og nederst på kvea og videre opp til Karstugu som er det øverste huset.